ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΟΣΕΙΣ
ΣΤΑ SUPER MARKET
ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ
My market

ΠΕΝΗΝΤΑ ΠΕΡΙΠΟΥ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΜΟΙΡΑΣΜΑΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΑΠΟ ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ

έχουν πραγματοποιηθεί από αναρχικούς και αντιεξουσιαστές από το καλοκαίρι του 2008 και έπειτα. Τους δυο-τρεις τελευταίους μήνες του 2011 υπήρξε μια αναζωπύρωση αυτής της πολιτικής πρακτικής σε διάφορες γειτονιές της Αθήνας και σε άλλες πόλεις. Στο παρόν φυλλάδιο καταγράφονται οι πιο πρόσφατες δράσεις, τα συγκεκριμένα τους σκεπτικά όποτε κατατέθηκαν μέσα από προκηρύξεις και τα όποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά προσέδωσαν σε αυτές οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που κάθε φορά τις πραγματοποίησαν (τα στοιχεία αντλήθηκαν κυρίως από την ιστοσελίδα αντιπληροφόρησης athens.indymedia.org και δευτερευόντως από ρεπορτάζ του αστικού τύπου). Επίσης, με το προλογικό κείμενο εκθέτουμε το πως εμείς που εκδίδουμε το φυλλάδιο αντιλαμβανόμαστε τη σημασία τέτοιου είδους δράσεων, γεγονός που μας κάνει να θέλουμε να τις αναδείξουμε και να τις υπερασπιστούμε πολιτικά.

Αθήνα, Φλεβάρης 2012

ΘΕΛΟΝΤΑΣ ΝΑ ΜΙΛΉΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΊΩΣΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΟΤΕΡΑ, δεν μπορούμε παρά να αναφερθούμε σε ένα ευρύ φάσμα συμπεριφορών και πρακτικών που εκδηλώνονται από τα κάτω, είτε συνειδητά είτε αυθόρμητα και συχνά με όλες τις αντιφάσεις που μπορεί να φέρουν μέσα τους οι καταπιεσμένοι. Από τη διάχυτη σιωπηρή συμπεριφορά πολύ κόσμου που στην καθημερινότητά του δεν διστάζει να βουτάει από τα καταστήματα ρούχα, τρόφιμα και ό,τι άλλο χρειάζεται, μέχρι τις μαζικές λεηλασίες εμπορευμάτων που σημειώνονται σε κρίσιμες στιγμές εξεγέρσεων ή αναταραχών, όπως στο Λος Άτζελες κατά την εξέγερση του '92, στις πόλεις της Αργεντινής μετά τη χρεοκοπία, στη Νέα Ορλεάνη όταν εγκαταλείφθηκαν οι φτωχοί στη δίνη του τυφώνα Κατρίνα, στο Λονδίνο κατά την εξέγερση του περσινού καλοκαιριού ή στην Αθήνα τις μέρες του Δεκέμβρη του '08 και στο γενικευμένο ξέσπασμα στις 12 Φλεβάρη τη μέρα της ψήφισης του 2ου μνημονίου. Χωρίς να παραλείπονται οι απαλλοτριώσεις τραπεζών από αντικαθεστωτικά κινήματα για να χρηματοδοτήσουν τη δράση τους, είτε εκείνες από αγωνιστές που έχουν επιχειρήσει να αρνηθούν σε ατομικό επίπεδο τον εργασιακό εκβιασμό διεκδικώντας μια μεγαλύτερη αυτονομία στο χρόνο και την καθημερινότητά τους.

Το ζήτημα της απαλλοτρίωσης τίθεται και θα τίθεται συνεχώς μέσα στον καπιταλισμό. Γιατί αυτό το σύστημα βασίζεται στο γεγονός ότι τα πάντα -από τη γη και το νερό μέχρι τη συλλογική γνώση αιώνων- περιφράσσονται και μετατρέπονται σε ιδιοκτησία και προς αξιοποίηση κεφάλαιο, αποκλείοντας τους περισσότερους ανθρώπους από τα απαραίτητα μέσα για την αυτοσυντήρησή τους και εκβιάζοντάς τους μεταξύ ανέχειας και εργασιακής εκμετάλλευσης. Γιατί αυτό το σύστημα κινείται με κυρίαρχο γνώμονα τη διαρκή συσσώρευση του κεφαλαίου που απαιτεί και απορροφά ολοένα περισσότερη εργασία για να αποσπά υπεραξία. Γιατί είναι ένα σύστημα ταξικής διαίρεσης και ανισότητας, όπου ο πλούτος που βρίσκεται στα χέρια των αφεντικών δεν είναι παρά η εργασία, ο κλεμμένος μόχθος και χρόνος των καταπιεσμένων. Γιατί είναι ένα σύστημα που ενώ επαίρεται για την αφθονία που μπορεί να προσφέρει, καθιστά ταυτόχρονα δυσχερή ή και απαγορευμένη την πρόσβαση ολόκληρων πληθυσμών ακόμα και στα βασικά μέσα επιβίωσης.

Για μας η απαλλοτρίωση δεν τελειώνει σε ένα ζήτημα δικαιότερης ανακατανομής του πλούτου, αλλά είναι συνυφασμένη με την εκ βάθρων αλλαγή αυτού του κόσμου. Οτιδήποτε υπάρχει και στη μορφή που υπάρχει, υπόκειται στα χαρακτηριστικά και τις απαιτήσεις των κοινωνικών σχέσεων μέσα στις οποίες έχει παραχθεί. Η ασταμάτητη καπιταλιστική συσσώρευση ισοδυναμεί με μια διαρκώς εκτεινόμενη εμπορευματική οικονομία. Το κεφάλαιο επινοεί συνεχώς νέα πεδία επιχειρηματικών και επενδυτικών δραστηριοτήτων. Καθετί μπορεί και έχει εμπορευματοποιηθεί, βρίσκεται αιχμάλωτο στο βασίλειο του εμπορεύματος και μοναδικός του προορισμός είναι η αγοραπωλησία και εντέλει η κερδοφορία. Η κατανάλωση από διαδικασία πλήρωσης ατομικών και κοινωνικών αναγκών μετατρέπεται σε αυτοσκοπό, ανάγεται σε ιδεολογία και σε τρόπο ζωής. Το δόγμα του καταναλωτισμού θριαμβεύει κατασκευάζοντας διαρκώς νέες ανάγκες, επιδιώκοντας τη διεύρυνση του πεδίου κερδοφορίας.

Οι προσταγές της καπιταλιστικής μηχανής έχουν εισβάλει και διεισδύσει σε όλες τις εκφάνσεις του κοινωνικού βίου, ακόμα και στις πιο εσωτερικές πτυχές των ζωών μας, επικαθορίζοντας

τον πυρήνα της ατομικής συμπεριφοράς, συνοδεύοντας και κυρίως κατευθύνοντας τις επιθυμίες και τις ανάγκες μας. Έχοντας προσβληθεί από το καπιταλιστικό καρκίνωμα και ναρκωμένοι από τα καταναλωτικά πρότυπα νομίζουμε ότι μαζί με τα δημητριακά αγοράζουμε τη θαλπωρή, με το άρωμα τον πόθο, με το αυτοκίνητο το δυναμισμό. Διασκεδάζουμε, φλερτάρουμε, ονειροπολούμε, τσακωνόμαστε και χορεύουμε στους ρυθμούς του κεφαλαίου και του εμπορεύματος. Η στριμωγμένη και παραιτημένη καθημερινότητά μας και η απουσία παθιασμένων διαπροσωπικών σχέσεων μαρτυρούν την αποξένωση και την αλλοτρίωσή μας. Η αλλοτρίωση που απομακρύνει τον εργαζόμενο/ εργάτη από το σκοπό και το αντικείμενο της δραστηριότητάς του και το προϊόν του μόχθου του, το άτομο από τις ανάγκες και τις επιθυμίες του, που μας απομακρύνει από το διπλανό μας και από τον ίδιο μας τον εαυτό.

Επομένως η έννοια της απ-αλλοτρίωσης είναι αδιαχώριστη από τη συνολική και συλλογική διαδικασία της επανάκτησης και του επαναπροσδιορισμού των πραγμάτων και των νοημάτων, των σκοπών και των μέσων, των ίδιων των κοινωνικών σχέσεων και της αντίληψης του χρόνου. Αδιαχώριστη από την αναγκαιότητα της καταστροφής κάθε στοιχείου που φέρει, διασπείρει και αναπαράγει την καπιταλιστική σχέση. Αδιαχώριστη από την ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είμαστε απλά οι παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου αλλά ο ίδιος ο κοινωνικός πλούτος.

ΘΕΛΟΝΤΑΣ ΝΑ ΣΧΕΤΙΣΤΟΥΜΕ ΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΔΙΕΡΓΑΣΙΩΝ, χρειάζεται να αναφερθούμε στο ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης και στο γεγονός ότι η διαχείρισή της από την πλευρά των αφεντικών κάνει ακόμα πιο δυσχερείς ή και ισοπεδώνει τους όρους επιβίωσης μεγάλων κομματιών του πληθυσμού. Το ελληνικό κράτος με τη συνεργασία και υπό την εποπτεία των ευρωπαϊκών θεσμών και του διεθνούς νομισματικού ταμείου, επιχειρεί έναν ραγδαίο και βαθύ κοινωνικό μετασχηματισμό. Μια σειρά φόροι και περικοπές σε μισθούς, επιδόματα, συντάξεις και διάφορες μορφές εισοδήματος, υποτιμούν ακόμα περισσότερο την εργατική δύναμη, υποβαθμίζουν τους όρους επιβίωσης των μέσων και κατώτερων στρωμάτων και εξωθούν διαρκώς περισσότερους στα όρια της φτώχειας και της εξαθλίωσης.

Οι εξελίξεις αυτές συντείνουν στη βαθύτερη απαξίωση του πολιτικού συστήματος και την κατάρρευση των πελατειακών του σχέσεων ενώ οδηγούν αρκετό κόσμο στο δρόμο, σε διαμαρτυρίες, απεργίες και αρκετές φορές σε συγκρούσεις. Διάχυτη αγανάκτηση και οργή, αφορισμός για τα κόμματα και τους πολιτικούς, νέες μορφές πολιτικής δράσης και ερωτήματα, είναι στοιχεία που χαρακτηρίζουν αυτή την περίοδο. Πώς θα τα βγάλει κανείς πέρα μέσα σ' αυτή τη συνθήκη; Πώς θα καλύψουμε τώρα τα βασικά; Αντικειμενικά και λόγω της ίδιας της φύσης των αλλαγών που επιβάλλονται, οι αγώνες μεταφέρονται και στο πεδίο της καθημερινής ζωής, ξεπερνώντας πολλές φορές τον αιτηματικό τους χαρακτήρα και προχωρώντας στην άμεση, εξωθεσμική και αδιαμεσολάβητη ικανοποίηση βασικών καθημερινών αναγκών.

Η σημασία των καθημερινών αναγκών στιγματίζει το πεδίο της πολιτικής δράσης και αυτό αντανακλάται στα εγχειρήματα και τις κινήσεις που αναπτύσσονται και εξαπλώνονται. Ενώ πάντα ο ίδιος ο αγώνας, η θεωρία και η πράξη του, μιλούσαν για τις ανάγκες και το πως διαχειριζό-

μαστε τις ζωές και τις επιθυμίες μας, σήμερα αυτό αποκτά κομβική σημασία. Μια σειρά από πρακτικές αγώνα όπως οι αρνήσεις πληρωμών λογαριασμών και του φόρου ακινήτων, οι αγώνες ενάντια στα διόδια και την αύξηση του εισιτηρίου στις συγκοινωνίες, οι λαϊκές συνελεύσεις γειτονιάς, τα χαριστικά παζάρια και οι συλλογικές κουζίνες, οι παρεμβάσεις σε νοσοκομεία για την ελεύθερη πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας ή οι επανασυνδέσεις ρεύματος, επιχειρούν να απαντήσουν σε ζητήματα της καθημερινότητας συνδέοντάς τα με τη γενικότερη πολιτική κατάσταση. Αμφισβητούν την κυρίαρχη ρητορική και αντιπροτείνουν τη συλλογική αυτενέργεια και αντεπίθεση αποτελώντας έτσι πεδίο πολιτικοποίησης και χειραφέτησης για αρκετό κόσμο.

Το καθεστώς όσο κι αν έχει θέσει την απόσπαση συναίνεσης στις αποφάσεις του σε δεύτερο πλάνο, όσο κι αν ασκεί πλέον τη βία του απροκάλυπτα, είτε πρόκειται για την καταστολή των διαδηλώσεων είτε για τον ουσιαστικά πραξικοπηματικό τρόπο διαχείρισης των πολιτικών και οικονομικών εξελίξεων, δεν είναι διατεθειμένο να εγκαταλείψει το ρόλο του κοινωνικού μεσολαβητή. Ακόμα και με τους πιο ευτελείς τρόπους προσπαθεί να διαχειριστεί τους νεόπτωχους και τους εξαθλιωμένους, για να αμβλύνει τις εντάσεις και να προκαταλάβει την εξάπλωση της εξωθεσμικής και αδιαμεσολάβητης κίνησης των καταπιεσμένων. Τα συσσίτια της εκκλησίας Α.Ε. με την τεράστια περιουσία και το εμπόριο φόβου, πολυδιαφημίζονται και πριμοδοτούνται, ενώ την ίδια ώρα αυτοοργανωμένα εγχειρήματα όπως συλλογικές κουζίνες και χαριστικά-ανταλλακτικά παζάρια, φτάνουν να απαγορεύονται και να παρεμποδίζονται με υγειονομικές ή άλλες προφάσεις.

Προς την ίδια κατεύθυνση κινούνται και πρωτοβουλίες από διάφορα επιχειρηματικά συμφέροντα και κομμάτια του κεφαλαίου. Πιο τρανταχτό παράδειγμα η εκστρατεία του Σκάι, που σε συνεργασία με μεγάλες αλυσίδες σουπερμάρκετ, καλούν τους καταναλωτές να προσφέρουν προϊόντα (αγορασμένα από αυτούς φυσικά) για τους «λιγότερο τυχερούς συνανθρώπους μας». Τέτοιου είδους καμπάνιες προσφέρουν μια ψευδαίσθηση συμμετοχής στα κοινά, διαμεσολαβημένη όσο δεν πάει, και φυσικά με κέρδος για την επιχείρηση, ενώ παράλληλα επιχειρούν να κατασκευάσουν μια πλασματική κοινότητα που να χωράει σχεδόν τους πάντες «απέναντι στην κρίση». Εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενοι σε κοινό μέτωπο ενάντια στην κρίση του συστήματος, στο οποίο βασίζουν την ύπαρξή τους οι πρώτοι και χρωστάνε τη δυστυχία τους οι δεύτεροι.

Οι γελοίες κινήσεις που αναφέρονται παραπάνω, φέρουν και όλα τα χαρακτηριστικά της φιλανθρωπίας όπως την ξέρουμε εδώ και χρόνια. Η φιλανθρωπία εξ ορισμού, γίνεται από αυτούς που έχουν προς αυτούς που δεν έχουν. Το πώς έχει διαμορφωθεί αυτή η κατάσταση, πως και γιατί δηλαδή υπάρχουν οι μεν και οι δε, στην καλύτερη περίπτωση αφήνεται ανεξέταστο. Γιατί προκειμένου να είναι με έναν τρόπο δεκτή η εικόνα κουστουμαρισμένων επιχειρηματιών, χρυσοστόλιστων φιλάνθρωπων κυριών, πολιτικών και παπάδων να σκύβουν στοργικά πάνω από άστεγους, πρέπει η βάση της ύπαρξης όλων των παραπάνω να μένει εκτός κάδρου. Έτσι κουβέντα για το ληστρικό ρόλο του κράτους και των τραπεζών, κουβέντα για το γεγονός ότι οι ίδιοι οι «φιλάνθρωποι» έχουν καταδυναστεύσει τις ζωές αυτών που θέλουν να «βοηθήσουν», κουβέντα για τη λεηλασία ολόκληρων λαών από τα συμφέροντα του κεφαλαίου, κουβέντα για τον

παρασιτισμό των πολιτικών, των αφεντικών, των παπάδων. Απλά κάποιοι «έτυχε» να τα έχουν, λόγω καπατσοσύνης, εργατικότητας ή τύχης και κάποιοι όχι, λόγω ανικανότητας ή ατυχίας.

ΟΙ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ ΚΑΙ ΤΑ ΜΟΙΡΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ στις λαϊκές, πραγματοποιούνται κάθε φορά από μερικές δεκάδες ανθρώπους. Ο χαρακτηρισμός τους ως «Ρομπέν των ραφιών» από τα ΜΜΕ δεν είναι τυχαίος. Στοχεύει στη συνειρμική εξωτικοποίηση των συμμετεχόντων σε αυτές. Στην παρουσίασή τους, αυτών ως φυσικά πρόσωπα αλλά και των ίδιων των δράσεων, ως κάτι το μακρινό, διαχωρισμένο και εξωτερικό προς την καθημερινότητα των «απλών» ανθρώπων, οι οποίοι αν γυρίσουν σπίτι τους και με ένα δωρεάν εξτραδάκι στην τσέπη, δεν τρέχει και τίποτα, αρκεί να μείνει εκεί το θέμα. Ωστόσο, πέρα και ενάντια στη ρητορική της φιλανθρωπίας και τη μοιρολατρία του πεπρωμένου καθώς και την απονοηματοδότηση από τα ΜΜΕ, οι δράσεις απαλλοτρίωσης και μοιράσματος διατυπώνουν το δικό τους διττό μήνυμα.

Αφενός είναι δράσεις που επιτίθενται στον κλεμμένο πλούτο, που στοιβάζεται στα ράφια των σουπερμάρκετ και υπάρχει εκεί ως αποτέλεσμα εκμετάλλευσης της εργασίας εκατομμυρίων προλετάριων σε όλο τον κόσμο και μελλοντικό κέρδος για τα αφεντικά. Δράσεις που δεν διεκδικούν καλύτερους καταναλωτικούς όρους ή μια δικαιότερη κατανομή των αγαθών, εντός όμως του καπιταλισμού και των σχέσεων που αυτός προαπαιτεί και παράγει, αλλά θέτουν το ζήτημα της ανατροπής του. Δράσεις που αμφισβητούν την κυρίαρχη ηθική που προστατεύει την ιδιοκτησία πάνω στον κοινωνικό πλούτο και τους νόμους και τους μηχανισμούς που την περιφρουρούν. Δράσεις που αρνούνται τα δίπολα νόμιμου/παράνομου και βίαιου/μη βίαιου που συχνά τίθενται ακόμα και στο εσωτερικό των αγωνιζόμενων.

Αφετέρου είναι δράσεις που προτάσσουν τη συγκρότηση μια συλλογικής συνείδησης των εκμεταλλευόμενων, αυτού που θα λέγαμε κοινότητα των από τα κάτω. Το μοίρασμα των προϊόντων είναι μια συμβολική απόληξη του προτάγματος της κοινοκτημοσύνης, μια κίνηση για το πέρασμα από τα μοναχικά εγώ και το «άγιο ατομικό συμφέρον» σε σχέσεις αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας. Όχι μέσα από τις διαδρομές που μας υπαγορεύουν οι καλοθελητές δυνάστες μας με τους πολυάριθμους επίπλαστους εθνικούς, φυλετικούς, θρησκευτικούς διαχωρισμούς. Αλλά στη βάση των κοινών μας κοινωνικών και ταξικών θέσεων και αναφορών και μιας κοινής προοπτικής για ισότητα και ελευθερία.

Κλείνοντας, σκοπός αυτής της έκδοσης είναι να συμβάλει στην ανάδειξη της σημασίας των συλλογικών απαλλοτριώσεων σουπερμάρκετ και στη διερεύνηση του ρόλου τους μέσα στην τρέχουσα κοινωνική πραγματικότητα. Με δεδομένη την ευρύτερη αποδοχή που χαίρουν, να διεκδικηθεί η εξάπλωσή τους καθώς και η διασύνδεσή τους με το πλήθος των εγχειρημάτων αγώνα που αναπτύσσονται αυτή την περίοδο.

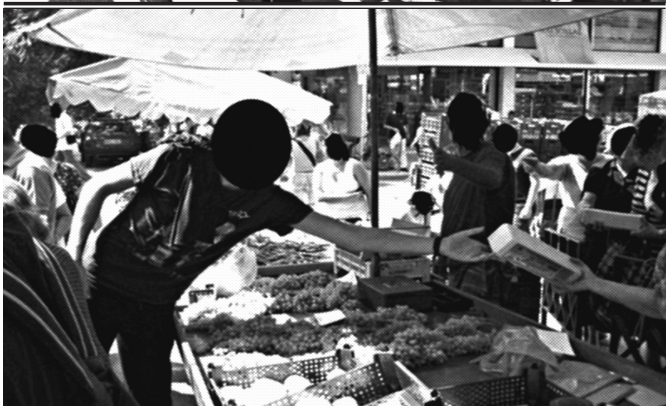

Αρκούν λίγες δεκάδες άνθρωποι. Μπαίνουν αιφνιδιαστικά στο σουπερμάρκετ με καλυμμένα πρόσωπα και χαρακτηριστικά και με γάντια για να προστατευτούν από τις κάμερες και τη μετέπειτα έρευνα. Κάποιοι ενημερώνουν τους εργαζόμενους και τους παρευρισκόμενους περί τίνος πρόκειται, άλλοι γεμίζουν γρήγορα καλάθια με είδη πρώτης ανάγκης και άλλοι έχουνε το νου τους για ενδεχόμενους ρουφιάνους ή περιπολίες. Κατευθύνονται σε παρακείμενη λαϊκή όπου μοιράζουν τα πράγματα σκορπώντας προκηρύξεις και φωνάζοντας συνθήματα. Σε ελάχιστα λεπτά έχουν ολοκληρώσει τη δράση τους και έχουν φροντίσει να εξαφανιστούν...

20 Οκτώβρη 2011, Πάτρα. 48ωρη γενική απεργία 19/20 Οκτώβρη. Μία ώρα πριν την προγραμματισμένη πορεία, 50 περίπου σύντροφοι απαλλοτρίωσαν μεγάλη ποσότητα τροφίμων από μεγάλο σουπερμάρκετ. Τα τρόφιμα μοιράστηκαν σε λαϊκή αγορά που βρισκόταν λίγα μέτρα μακριά. Η ανταπόκριση του κόσμου στην αρχή ήταν σαστισμένη, μετά μόνο θετικά σχόλια ακούγονταν. Πετάχτηκαν επίσης τρικάκια και το ακόλουθο κείμενο:

Φίλε, φίλη, μας κλέβουν. Χρόνια τώρα, δεκάδες, εκατοντάδες χρόνια τώρα. Μας πήρανε τη γη, το νερό, τους κόπους μας, την κουλτούρα μας, τη ζωή μας. Και μας είπανε (και συνεχίζουν να μας λένε) ότι έτσι είναι το φυσιολογικό, ότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος που μπορούμε να ζούμε. Δηλαδή με κράτος και καπιταλισμό. Με εμπορεύματα, με άγχος, με κατανάλωση. Με το να δουλεύουμε και να κερδίζουν τα αφεντικά (ντόπια και ξένα) από τον ιδρώτα μας. Με το να μας πετάνε ψίχουλα και να λέμε και ευχαριστώ. Και παλέψαμε και χάσαμε, ξανά και ξανά. Ε λοιπόν κάποιοι από εμάς βαρεθήκαμε. Ο χρόνος μας είναι ο χρόνος των ρολογιών της παραγωγής. Και οι ανάγκες μας γίνανε εμπορεύματα, κέρδος, χρήμα. Τι έχεις, τι αποκτάς, τι είναι δικό σου, ψεύτικα πάντα. Μόνο που τώρα, μέσα στην περίφημη κρίση, ότι φαινόταν ακλόνητο κλονίζεται και ό,τι φαινόταν ικανοποιητικό, (μια ήσυχη ζωή, μια δουλειά) πάει περίπατο. Γιατί πολύ απλά αυτά όλα ήταν ψευδαισθήσεις. Πολύ απλά γιατί το σύστημα αυτό δεν κερδίζει αρκετά, οπότε ότι φαινομενικά "μας έδωσε" το παίρνει πίσω. Ο καπιταλισμός θέλει συνεχώς όλο και περισσότερα, όλα αυτά που εμείς οι ίδιοι κάθε μέρα παράγουμε, υλικά ή άυλα. Μας θέλει υποταγμένους και σκυφτούς, να χάψουμε κάθε παπάτζα για εθνική σωτηρία, για έξοδο από την κρίση. Μας ζητάνε να καταλάβουμε κιόλας την ανάγκη όλων αυτών των μέτρων. Πόσο καλά είναι για μας. Όμως η κρίση είναι μπίζνα. Μια μεγάλη μπίζνα που ουσιαστικά σημαίνει ότι όλα πλέον ανήκουν στο κεφάλαιο. Μετριούνται με χρήμα, με κέρδος, πάντα βέβαια για αυτούς που ορίζουν τον τρόπο που παράγουμε, το τι παράγουμε, το τι τρώμε, το τι πίνουμε, το πώς τελικά ζούμε. Πληρώνουμε για την τροφή μας, την υγεία μας, τη διασκέδασή μας. Αφού λοιπόν έχουν πάρει τη γη, μπορούν να βάλουν και τιμή στο ρύζι (όπως σε κάποιες χώρες που οι άνθρωποι δεν έχουν ούτε αυτό να αγοράσουν), αφού έχουν πάρει το νερό, μπορούν να το κοστολογούν.

Γύρω μας, μεγάλο κομμάτι του κόσμου ζει στην ανέχεια, τη φτώχια, την ανεργία, τη βαρβαρότητα. Και εμείς από αυτόν τον κόσμο είμαστε. Είμαστε νέοι-ες. Ξένοι-ες. Ντόπιοι-ες. Φοιτητές-τριες. Άνεργοι-ες. Συνταξιούχοι-ες. Εργάτες-τριες. Είμαστε από αυτούς που ζουν την καταπίεση σε κάθε πεδίο της ζωής μας. Και έχουμε κάθε διάθεση να τα πάρουμε όλα πίσω. Όχι επειδή γουστάρουμε την κατανάλωση. Και όχι επειδή γουστάρουμε το χρήμα και το εμπόρευμα σαν αξία στη ζωή μας. Αλλά γιατί ήρθε η ώρα να ξυπνήσουμε. Να κοιτάξουμε γύρω μας, να πράξουμε. Και επιτέλους να μιλήσουμε εμείς και όχι οι αφέντες μας. Να ορίσουμε τις ανάγκες μας. Με ισότητα, με αλληλεγγύη, παντού. Με καθημερινούς, μαχητικούς αγώνες, παντού. Στις πλατείες, τις γειτονιές, τα σωματεία, τους χώρους εργασίας, τα σχολεία, τα πανεπιστήμια, όπου υπάρχουμε καθημερινά. Και το ξαναλέμε, να τα πάρουμε όλα πίσω, μια και καλή. Ήρθε η ώρα να υπερασπιστούμε ο ένας τον άλλον. Τέρμα το βόλεμα, και η ανακωχή. Τέρμα ο ατομισμός, η ιδιοκτησία, η αποξένωση.

Δεν είμαστε Ρομπέν των Δασών, κάποιοι που λύσανε τα προβλήματά τους και κάνουν επανάσταση. Αυτά θα τα πουν τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ για μας. Δεν κάναμε τη σημερινή ενέργεια γιατί είμαστε σωτήρες, άλλωστε δεν επιθυμούμε να είμαστε σωτήρες κανενός. Είμαστε από αυτόν τον κόσμο, που αντιλαμβάνεται όμως την προοπτική της ζωής του μόνο μέσα από τον αγώνα. Κάποιοι που ζούμε δίπλα σας, κάποιοι που θελήσαμε σήμερα να δείξουμε έναν από τους τρόπους να σπάσουμε τη μιζέρια, να ξαναπάρουμε στα χέρια το χρόνο και τις ζωές μας. Και αυτά τα βλέπουμε σαν κινήσεις εδώ, στο σήμερα, με το μυαλό και την καρδιά μας πάντα στραμμένα σε ένα κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης, αλληλοβοήθειας. Σε ένα κόσμο ατομικής και συλλογικής ελευθερίας.
(Υπογραφή αλφάδι - αστέρι)

20 Οκτώβρη, Βόλος. 48ωρη γενική απεργία 19/20 Οκτώβρη. Ομάδα διαδηλωτών έκανε παρεμβάσεις σε τρία σουπερμάκετ (πάντα απειλούν με απόλυση όποιον απεργήσει) ζητώντας από πελάτες και εργαζόμενους να αποχωρήσουν και να κλείσουν λόγω της απεργίας όπως και έγινε. Στο τελευταίο (ΑΒ Βασιλόπουλος) έγινε και απαλλοτρίωση τροφίμων και μοίρασμά τους στον κόσμο.

3 Νοέμβρη, Ζωγράφου. Συντρόφισσες και σύντροφοι πραγματοποίησαν απαλλοτρίωση σε σουπερμάρκετ και μοίρασαν τα προϊόντα σε παρακείμενη λαϊκή. Το κείμενο που μοιραζόταν είναι το εξής:

Ας μη γελιόμαστε. Πίσω από την ευκολοχώνευτη ρητορική για τα λαμόγια και τα golden boys, για τους κακούς Γερμανούς και τις άσπλαχνες αγορές γενικά και αόριστα, κρύβεται η διαχρονική εκμετάλλευσή μας και η καταλήστευση του παραγόμενου πλούτου από την κλίκα των αφεντικών. Και είναι ξεκάθαρο ότι όσο κυριαρχούν τις ζωές μας, τόσο θα μας υποτιμούν και θα μας εξοντώνουν ώστε να διαιωνίσουν την κερδοφορία τους. Και οι απανωτές σφαλιάρες που τρώμε, όσο ξεκομμένα κι αν παρουσιάζονται, εξυπηρετούν τα δικά τους, ενιαία ταξικά συμφέροντα. Ταυτόχρονα, σπέρνουν το φόβο για να περιφρουρήσουν την εξουσία τους: εντεινόμενη αστυνομοκρατία, κυνήγι μεταναστών, κατάργηση του ασύλου, υποδαύλιση του ρατσισμού και του πατριωτισμού.

Αδράνεια τέλος. Να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας. Η προοπτική της τάξης των καταπιεσμένων δεν είναι ούτε το κυνήγι της επιβίωσης, ούτε το στρίμωγμα στην παραίτηση και την εξαθλίωση. Συντίθεται στο εδώ και στο τώρα από τις μικρές και μεγάλες στιγμές των αρνήσεων και των αγώνων μας. Στις καθημερινές κόντρες με τα αφεντικά και τις γενικές απεργίες, στις διαδηλώσεις, τις λαϊκές συνελεύσεις, και τις δομές αλληλοβοήθειας, στις καταλήψεις δημοσίων κτιρίων, σχολείων και σχολών, στην οργή ενάντια στους μπάτσους και στην αλληλεγγύη ενάντια στην καταστολή, στις επιθετικές δράσεις κατά καπιταλιστικών-κρατικών στόχων, στις κινήσεις άρνησης πληρωμών από τη ΔΕΗ και τα εισιτήρια ως τα διόδια, στις συλλογικές απαλλοτριώσεις προϊόντων από τα σούπερ μάρκετ και το δημόσιο μοίρασμά τους.

Ας αντιληφθούμε τη συλλογική μας δύναμη.
Να εξυφάνουμε το σχέδιο για την κοινωνική και ατομική απελευθέρωση.
Πόλεμο στον πόλεμο των αφεντικών.
Όλοι και όλες στις γενικές απεργίες!

4 Νοέμβρη, Πετράλωνα. Περίπου 20 άτομα μπήκανε το μεσημέρι σε σουπερμάρκετ Μαρινόπουλος στα Άνω Πετράλωνα και πήρανε διάφορα είδη πρώτης ανάγκης όπως λάδια, απορρυπαντικά, οδοντόκρεμες, σαπούνια, τρόφιμα κ.α. Στη συνέχεια τα μοίρασαν στη λαϊκή στην Καλλισθένους πετώντας τρικάκια (ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ). Οι άνθρωποι στη λαϊκή ήταν θετικοί και έπαιρναν τα πράγματα και πολλοί ενδιαφέρονταν να μαζέψουν και να διαβάσουν τα τρικάκια.

5 Νοέμβρη, Εξάρχεια. Ομάδα συντρόφων-ισσών απαλλοτρίωσε προϊόντα βασικής ανάγκης και τρόφιμα από το Bazaar (fresh express) τα οποία και μοιράστηκαν στη λαϊκή της Καλλιδρομίου. Ο κόσμος έπαιρνε χωρίς ενδοιασμό τα προϊόντα και χαιρετούσε τη δράση. Πετάχτηκαν τρυκάκια: ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΤΟΥΣ ΤΟ ΑΙΜΑ ΜΑΣ
ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΠΑΝΤΟΥ

19 Νοέμβρη, Γαλάτσι. Απαλλοτρίωση σε supemarket της αλυσίδας Market-in. Σύντροφοι και συντρόφισσες πήραν είδη πρώτης ανάγκης και τα μοίρασαν σε κόσμο που ψώνιζε στην παρακείμενη λαϊκή. Μοιραζόταν το παρακάτω κείμενο και τρικάκια:

Όλος ο πρόσφατος επικοινωνιακός χαμός σχετικά με το ποιος «πολιτικός» σχηματισμός θα αναλάβει τη διαχείριση της χώρας για τους επόμενους μήνες, δεν μπορεί και δεν πρέπει να παρασύρει και να αποπροσανατολίσει τους «από τα κάτω» σε μια διαδικασία «επιλογής» του λιγότερο διεφθαρμένου, ή του ικανότερου τεχνοκράτη.

Καμία πολιτική διαχείριση της κρίσης γενικότερα και του δανειακού ζητήματος της Ελλάδας ειδικότερα, δεν πρόκειται να γίνει από τους «από πάνω» για το συμφέρον των «από τα κάτω». Οι απολύσεις, η φτώχεια, η μιζέρια, η ανεργία, τα χαράτσια που ήδη αρχίζουμε να βιώνουμε και που θα ενταθούν τα επόμενα χρόνια, θα αποτελέσουν μια ενιαία πραγματικότητα, που θα συμπληρώνεται από τη θωράκιση του συστήματος απέναντι στις κοινωνικές αναταράξεις που ήδη έχουν γίνει ορατές.

Η αυξημένη παρουσία αστυνομικών στους δρόμους, οι τόνοι χημικών στις διαδηλώσεις, οι προσλήψεις εκατοντάδων έως και χιλιάδων νέων ειδικών φρουρών, το προνόμιο της εξαίρεσης των μπάτσων από το ενιαίο μισθολόγιο του δημοσίου, όπως και η δυνατότητα που θα έχει η κυβέρνηση «εθνικής σωτηρίας» για αναστολή άρθρων του Συντάγματος δεν είναι παρά η άλλη όψη του νομίσματος της ολοένα αυξανόμενης εξαθλίωσης του γενικού πληθυσμού.

Όποιος δεν εντοπίζει τα αίτια της σημερινής κατάστασης, αλλά και αυτής που διαγράφεται ως το ζοφερό μας μέλλον, στην εδώ και χρόνια καθιερωμένη πρακτική συσσώρευσης κεφαλαίου από τα αφεντικά εις βάρος των «από κάτω», ειδικά εφ' όσον ανήκει στους τελευταίους, όχι απλά εθελοτυφλεί, αλλά βγάζει με τα ίδια του τα χέρια τα μάτια του.

Τα περιθώρια για παθητικότητα στενεύουν. Ακόμα και οι πιο απαθείς και «φιλήσυχες» υπάρξεις, ακόμα και όσοι παρέμβαιναν στη ζωή αποκλειστικά μέσω ζάπινγκ και 8ώρου, θα αναγκαστούν από την υλικότητα της στέρησης να κινητοποιηθούν. Είναι βασικό για την αξιοπρέπειά μας, να αντιμετωπίσουμε το συνεκτικότατο μέχρι στιγμής μπλοκ των καπιταλιστών – πολιτικών – δημοσιογράφων συνειδητά και στοχευμένα. Να μην αφήσουμε εθνικούς, φυλετικούς και άλλους διαχωρισμούς να μας στρέψουν τον έναν απέναντι στον άλλον. Να πάψουμε να κινούμαστε ατομικά, να δούμε πέρα από τις έτοιμες «ομαδοποιήσεις» στις οποίες ενταχθήκαμε χωρίς να το επιλέξουμε (οικογενειακές, θρησκευτικές, εθνικές). Να αναγνωρίσουμε ο καθένας στο διπλανό του ένα κομμάτι του εαυτού του και με αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια και αξιοπρέπεια να ισοπεδώσουμε τους ναούς του τραπεζικού συστήματος, να επιτεθούμε στους πολιτικούς διαχειριστές της δυστυχίας μας, να επανοικειοποιηθούμε τον κλεμμένο πλούτο που κοσμεί τα ράφια των σούπερ-μάρκετ ως νεκρό εμπόρευμα.

Να μην περιμένουμε να γίνει της Αργεντινής για να μπουκάρουμε στα super markets!
Απαλλοτρίωση τώρα!

Η πτώχευση δεν είναι εικόνα στις ειδήσεις μ' επίθεση στ' αφεντικά γεννιούνται συνειδήσεις.
Απαλλοτρίωση τώρα!

19 Νοέμβρη, Εξάρχεια. Απαλλοτρίωση τροφίμων και ειδών πρώτης ανάγκης σε σουπερμάρκετ στην οδό Σουλτάνη. ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΑΠΑΝΤΑΜΕ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ανέφεραν οι σύντροφοι στην ανακοίνωσή τους στο διαδίκτυο.

26 Νοέμβρη, Εξάρχεια. Συντρόφισσες-σύντροφοι πραγματοποίησαν απαλλοτρίωση σε σουπερμάρκετ της αλυσίδας Σκλαβενίτης στη Χ. Τρικούπη. Όπως αναφέρουν σε ανακοίνωσή τους στο διαδίκτυο: Απαλλοτριώθηκαν είδη βασικής ανάγκης και τρόφιμα τα οποία μοιράστηκαν στη λαϊκή της Καλλιδρομίου, με τους περισσότερους παρευρισκόμενους να αντιδρούν θετικά με τη δράση και να παίρνουν προϊόντα από τα καλάθια. Η μόνη αρνητική αντίδραση ήταν υπαλλήλου του Σκλαβενίτη η οποία κατά την αποχώρησή μας φώναζε «ντροπή σας» (Ντροπή, υπάλληλε, και κάθε υπάλληλε, είναι αυτή που θα έπρεπε να αισθάνονται οι κεφαλαιοκράτες αφεντικά που πλουτίζουν και ζουν το «όνειρό τους» εις βάρος ανθρώπων που ζουν καθημερινά τον εφιάλτη της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο).
ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΜΑΣ
ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΠΑΝΤΟΥ

30 Νοέμβρη, Νέα Σμύρνη. Πραγματοποιήθηκε απαλλοτρίωση σε super market και μοίρασμα των πραγμάτων σε λαϊκή μαζί με το παρακάτω κείμενο:

Στη σύγχρονη περίοδο μετασχηματισμού ολόκληρης της κοινωνικής πραγματικότητας τίποτα δεν μπορεί να μείνει αμετάβλητο. Έτσι πλάι πλάι με τις σαρωτικές αλλαγές σε εκπαίδευση, εργασία, δικαιώματα και ελευθερίες έρχεται μια άνευ προηγουμένου αναδιάταξη του πολιτικού συστήματος-διαχειριστή των ισοπεδωτικών «μεταρρυθμίσεων» προς όφελος του καπιταλισμού.

Μια αλλαγή όμως, που χρησιμοποιείται και για να θολώσει κάπως τα νερά της κοινωνίας που σιγοβράζει. Κι έφτασε η ώρα που η κυβέρνηση εθνικής ενότητας, αυτό το μπερδεμένο μίγμα σοσιαλφιλελευθερισμού και εθνικισμού αναλαμβάνει τις τύχες της ελλάδας, ώστε να τη βγάλει απ' τα σχοινιά που την έχουν στριμώξει οι ντόπιοι και ξένοι τοκογλύφοι. Μια κυβέρνηση που καλείται τώρα να υπερασπιστεί τα συμφέροντα του υπερεθνικού κεφαλαίου, να εξασφαλίσει τη βιωσιμότητα των εν ελλάδι καπιταλιστών και να διαφυλάξει τα κεκτημένα της με κάθε κόστος σε βάρος των ήδη καταπιεσμένων. Κάπως έτσι εξηγείται η συμμετοχή όλων των αντιδραστικών δυνάμεων στην κυβέρνηση συμπεριλαμβανομένων όλων των εθνικιστικών πατριωτικών τάσεων.

Συνολικότερα από τους δηλωμένους φασίστες του Καρατζαφέρη ως τις πατριωτικές κορώνες σχεδόν σύσσωμης της αριστεράς, το προμοτάρισμα των «εθνικών» συμφερόντων δίνει και παίρνει αποτελώντας τον αντίθετο πόλο στην ανατρεπτική οργάνωση της τάξης των εκμεταλλευομένων. Από τα πογκρόμ ενάντια στους μετανάστες, τις χυδαίες διαφημιστικές καμπάνιες των ακροδεξιών συμμοριών ως τη συμμετοχή των φασιστών στην κυβέρνηση, όλα θυσιάζονται στο βωμό της «εθνικής ενότητας» και κατ' επέκταση της επιβίωσης του καπιταλισμού. Ακόμα και τα εναπομείναντα δημοκρατικά παραπετάσματα (με το μανδύα των δικαιωμάτων και των ελευθεριών) παραπαίουν μπροστά στη νέα οικονομική διακυβέρνηση, που συνδυάζει σιχαμένα τη «σοσιαλιστική» βαρβαρότητα, τα νεοφιλελεύθερα νταραβέρια και τις φασιστικές εκκαθαριστικές επιχειρήσεις.

Μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση οι έτοιμες λύσεις ωχριούν και μοιάζουν (αν δεν είναι ήδη) ανέξοδες. Το παραμυθάκι του μετρήματος των κουκιών θα ξαναπαιχτεί, η δήθεν «επαναστατική» προοπτική της αριστεράς θα ξαναμπεί στο ψυγείο χάριν των δηλώσεων νομιμοφροσύνης και οι νουθεσίες των τραπεζιτών για ομοψυχία και συνεννόηση θα πιπιλίζουν τα μυαλά μας για μερόνυχτα, την ώρα που τα γκλομπς της αστυνομίας θα χτυπούν το σβέρκο μας σκύβοντας το κεφάλι μας ακόμα περισσότερο. Και παράλληλα ο πλούτος τους θα συνεχίζει να αυξάνεται πάνω στις πλάτες μας διαιωνίζοντας την καταπίεσή μας.

Και θα συνεχίζει αν δεν αντιληφθούμε ότι οι λύσεις στα προβλήματά μας δε βρίσκονται ούτε στις κάλπες ούτε στα briefcases των χαρτογιακάδων γιάππδων. Βρίσκονται σε σχολεία και σχολές, σε πλατείες και δρόμους, σε γειτονιές και πολυκατοικίες, οπουδήποτε συναντώνται οι καταπιεσμένοι έτοιμοι να πάρουν τις ζωές τους στα χέρια τους. Αδιαφορώντας για τους επίπλαστους και δημιουργημένους «από τα πάνω» εθνικούς, φυλετικούς ή θρησκευτικούς διαχωρισμούς. Ενωμένοι απ' τα κοινά ταξικά συμφέροντα, οι παραγωγοί του πλούτου σε αυτόν τον κόσμο πρέπει να δίνουν τις απαντήσεις τους κάθε μέρα στους εξουσιαστές των ζωών μας. Με άγριες απεργίες, καταλήψεις, συγκρούσεις με τα ένστολα καθίκια, συλλογικές απαλλοτριώσεις σε super markets και πολυεθνικές, με οικειοποίηση των μέσων παραγωγής και διάχυτα σαμποτάζ, πρέπει να γίνει σαφές ότι τα πλούτη των εκμεταλλευτών είναι το αίμα των καταπιεσμένων.

ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΤΟΥΣ ΤΟ ΑΙΜΑ ΜΑΣ

1 Δεκέμβρη, Βόλος. Μέρα γενικής απεργίας, στο τέλος της πορείας ένα κομμάτι συντρόφων και άλλων διαδηλωτών κατευθύνθηκε σε δύο σουπερμάρκετ απαλλοτριώνοντας τρόφιμα με σκοπό την αποστολή τους στους απεργούς της χαλυβουργίας στον Ασπρόπυργο.

19 Δεκέμβρη, Περιστέρι. Πραγματοποιήθηκε από συντρόφους και συντρόφισσες απαλλοτρίωση σε super-market της αλυσίδας Carrefour. Είδη πρώτης ανάγκης μοιράστηκαν σε κόσμο της παρακείμενης λαϊκής αγοράς και κατά τη διάρκεια της δράσης μοιραζόταν το παρακάτω κείμενο:

Οι καιροί που ζούμε, μ' όλη την όξυνση της αφαίμαξης και της λεηλασίας που εμπεριέχουν, είναι πιο ξεκάθαροι από ποτέ. Τ' αφεντικά με τα κράτη και τους διεθνείς οργανισμούς, με τα μμε και τους στρατιωτικούς-αστυνομικούς μηχανισμούς κάνουν τα πάντα για να ασφαλίσουν τα πλούτη τους και τα προνόμιά τους, για να διαιωνίσουν την ηγεμονία τους μέσα από τη βαθύτερη καταπίεση και εκμετάλλευση των "από κάτω" του καπιταλιστικού κόσμου.

Τραπεζίτες και βιομήχανοι, εφοπλιστές και επιχειρηματίες, τεχνοκράτες και χρηματιστές, δημοσιογράφοι και αναλυτές, σοσιαλφιλελεύθεροι και νεοφιλελεύθεροι, ευρωπαϊστές και πατριώτες, φασίστες και εθνοσωτήρες, όλο το σκυλολόι του κεφαλαίου μας καλεί ν' αποδεχτούμε τη μοίρα που μας επιφυλάσσει και να σκύψουμε το κεφάλι μπροστά στο ολοένα και πιο έντονο ξεζούμισμά μας: μειώσεις μισθών και συντάξεων, αύξηση των απολύσεων και της ανεργίας, κατάργηση των εργατικών κατακτήσεων και επιδείνωση των σχέσεων εργασίας, εξάπλωση της φτώχειας και της ανέχειας, επιβολή άμεσων και έμμεσων φόρων, έκτακτων εισφορών, ληστρικών χαρατσιών και συνεχών θυσιών για την "αποφυγή της χρεοκοπίας" και για τη "διάσωση της πατρίδας".

Κι όμως. Η αλήθεια στέκεται γυμνή μπροστά σ' όλους όσους έχουν τα μάτια για να την αντικρίσουν: όλα τ' αγαθά και όλα τα προϊόντα, όλος ο συσσωρευμένος πλούτος αυτού του κόσμου είναι κλεμμένος από τους εργαζόμενους και τους ανέργους, από τους προλετάριους και τους απόκληρους, απ' όλους εκείνους κι εκείνες που περιλαμβάνονται μέσα στις τεχνοκρατικές αναλύσεις των καπιταλιστικών εξισώσεων όχι σαν άνθρωποι, αλλά σαν κλάσματα και αριθμοί.

Όλοι οι διαχωρισμοί που προβάλλονται και προωθούνται από τα πάνω, ανάμεσα σε εργαζόμενους και ανέργους, ανάμεσα σε "έλληνες" και "ξένους" είναι πλαστοί, είναι εργαλεία στα χέρια όλων εκείνων των αρπακτικών που θέλουν, μέσα στη συνθήκη της συστημικής κρίσης και της απώλειας της κοινωνικής συναίνεσης, να συνεχίσουν να κερδοφορούν πάνω στις πλάτες μας. Η αλήθεια όμως εδώ και αιώνες είναι άλλη: ο κόσμος δε χωρίζεται ανάμεσα σε ντόπιους και μετανάστες, αλλά ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς, ανάμεσα σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους.
Η δική μας αλήθεια παίρνει σάρκα και οστά κάθε φορά που η αξιοπρέπειά μας, οι ανάγκες και η επιθυμίες μας συγκρούονται με τους δυνάστες μας: με επιθέσεις σε κρατικές και καπιταλιστικές υποδομές, με συλλογικές αρνήσεις πληρωμών, με απαλλοτριώσεις προϊόντων από τα super-market και τους άλλους καπιταλιστικούς ναούς, με απεργίες διαρκείας και αυτοοργανωμένους αγώνες, με αντίσταση και αλληλεγγύη.

ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΚΛΕΜΜΕΝΑ
ΟΛΑ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ

Να αρνηθούμε τη μοίρα της εξαθλίωσης
Να μοιραστούμε την ομορφιά του αγώνα ενάντια στους δυνάστες της ζωής μας

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΟΡΓΑΝΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑΣ

19 Δεκέμβρη, Νέος κόσμος. Έγινε απαλλοτρίωση στο σουπερμάρκετ Extra και τα προϊόντα μοιράστηκαν σε παρακείμενη λαϊκή. Οι αντιδράσεις του κόσμου ήταν πολύ θετικές. Μοιράστηκαν τρόφιμα, λάδια, μελομακάρονα, σαμπάνιες, σκωτς και άλλα. Απαλλοτριώθηκαν επίσης τα "εορταστικά καλάθια" με τρόφιμα κ.λπ. του καταστήματος. Το κείμενο που μοιράστηκε ήταν το εξής:

Οι απαλλοτριώσεις στα σούπερ μάρκετ δεν ξεκινάνε τη στιγμή που παίρνεις το λάδι στο χέρι σου. Η απαλλοτρίωση ξεκινάει όταν άνθρωποι από την πλευρά των καταπιεσμένων αποφασίζουν ισότιμα και αλληλέγγυα να δράσουν, εισβάλλοντας σ' ένα τέτοιο κατάστημα, αρπάζοντας τα προϊόντα. Ξεφεύγοντας από το δίχτυ της επιτήρησης και του ελέγχου εισβάλλουμε στο σούπερ μάρκετ με κουκούλες. Για λίγα δευτερόλεπτα ο χώρος αυτός θα σταματήσει να είναι ο τόσο καθιερωμένος και γνωστός σε όλους μας χώρος, όπου με καλαθάκια διαλέγουμε προϊόντα για την καθημερινή μας επιβίωση, περνώντας στο τέλος στη σειρά από τις ταμειακές μηχανές. Η διαδικασία αυτή σταματάει, οι άνθρωποι παύουν, για μερικά δευτερόλεπτα, να είναι εργάτες ή καταναλωτές και τα αγαθά να είναι εμπορεύματα. Εμείς γεμίζουμε τα καλάθια μας με είδη πρώτης ανάγκης χωρίς να έχουμε την παραμικρά πρόθεση να πληρώσουμε γι' αυτά. Και με αυτήν μας την ενέργεια αρνούμαστε στην πράξη την εμπορευματοποίηση και την εξαθλίωση των ζωών μας.

Στα ράφια των σούπερ μάρκετ δεν βρίσκονται αθώα προϊόντα, βρίσκονται εμπορεύματα. Είναι εκφάνσεις της υπάρχουσα κοινωνικής δομής, των σιδηρών σχέσεων μεταξύ ιδιοκτήτη-καπιταλιστή και παραγωγού-εργάτη. Σχέσεις εξουσιαστικές – γιατί βασίζονται στη βία της ιδιοκτησίας – που αποξενώνουν τον άνθρωπο από το προϊόν που παράγει, αφού σκοπός της εργασίας δεν είναι οι ανάγκες των κοινωνιών αλλά το κέρδος των καπιταλιστών. Κάθε στιγμή της κατανάλωσης είναι μια επιβεβαίωση αυτής της αποξένωσης. Όλοι εμείς που δεν έχουμε, εξαναγκασμένοι στο άγχος της επιβίωσης, καταναλώνοντας μακαρόνια, παντελόνια, τέχνη, επικοινωνία, σεξουαλικότητα, πολιτική καταλήγουμε με έναν αγορασμένο εαυτό. Όλη μας η ζωή, όλες μας οι δραστηριότητες είναι πλέον αλλοτριωμένες. Μοιραζόμαστε, λοιπόν, τα αγαθά που δεν είναι πλέον εμπορεύματα, όχι πια με καταναλωτές αλλά με συνανθρώπους μας, σπάζοντας την αλληλουχία της αγοράς.

Αυτή δεν είναι μία πράξη ελεημοσύνης ή φιλανθρωπίας. Η φιλανθρωπία, στην καλύτερη, έρχεται να κάνει πιο εύπεπτο τον κόσμο αυτό των ανισοτήτων, δίνοντας άλλοθι στις βαριές συνειδήσεις. Εμείς, δίνοντάς σου το λάδι δημιουργούμε, έστω στιγμιαία, μια σχέση που δεν βασίζεται στην κτήση και την εκμετάλλευση. Και στο σπίτι πια, βάζοντας το λάδι στο φαί, να ξέρεις ότι αυτό είναι ένα υλικό αποτέλεσμα του συνεχή και πολυποίκιλου αγώνα που δίνουμε για την συνολική απελευθέρωση των ζωών μας.

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΗΧΑΝΗ ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ
ΝΑ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΚΛΕΜΜΕΝΕΣ ΜΑΣ ΖΩΕΣ

Πρωτοβουλία για την καταστροφή του Παλαιού Κόσμου

24 Δεκέμβρη, Περιστέρι. Παραμονή χριστουγέννων. Κάποιες δεκάδες σύντροφοι και συντρόφισσες συναντήθηκαν στο Περιστέρι, έκλεισαν το δρόμο που ενώνει Κωνσταντινουπόλεως και Ανδρέα Παπανδρέου (Αγ. Φανουρίου) με πανό και απαλλοτρίωσαν δύο supermarket. Στη συνέχεια κατευθύνθηκαν φωνάζοντας συνθήματα στη γειτονική λαϊκή αγορά και μοίρασαν τα πράγματα. Η υποδοχή ήταν πολύ θερμή. Μοιραζόταν το παρακάτω κείμενο:

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΣΤΑ SUPER MARKET ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Στις μέρες μας δεν υπάρχει τίποτε περισσότερο εξοργιστικό από το να βλέπεις τα αφεντικά να συνεχίζουν το ίδιο πανηγύρι ψεμάτων λες και δεν έχει συμβεί τίποτε λες και μας περιμένει ένα λαμπρό μέλλον μέσα στον καπιταλισμό. Σαν να είναι η επίθεση που βιώνουμε μια απλή παρένθεση που οφείλεται σε κάποιους διεφθαρμένους πολιτικούς και όχι συνολικά στο σύστημα εκμετάλλευσης. Και τώρα που κάποιοι τεχνοκράτες-τραπεζίτες έχουν αναλάβει και με τη βούλα τη διαχείριση του «έθνους» όλα θα λυθούν μαγικά, αρκεί να έχουμε «υπομονή», να κάνουμε περισσότερες θυσίες, να σκύβουμε καθημερινά το κεφάλι... ΕΜΕΙΣ οι εργάτες, οι άνεργοι, οι ξένοι. ΕΜΕΙΣ, οι καταπιεσμένοι και σε καμία περίπτωση το κεφάλαιο και οι μηχανισμοί του.

Και τώρα, ακόμη και μέσα σ' αυτή τη συνθήκη, όπου το παραμύθι της ατελείωτης κατανάλωσης και του καπιταλισμού που τους χωράει όλους έχει πια καταρρεύσει, μας καλούν και πάλι να βάλουμε τα καλά μας, να τρέξουμε στα εμπορικά καταστήματα να αγοράσουμε, να αγοράσουμε, να αγοράσουμε ή έστω να θυμηθούμε τις εποχές που μπορούσαμε με δανεικά να το κάνουμε. Να στήσουμε την καθιερωμένη χριστουγεννιάτικη γιορτή όπως μπορούμε, ξεχνώντας συνειδητά ότι αύριο μας περιμένουν νέα μέτρα, νέες ταπεινώσεις και ότι όσο δεν αντιστεκόμαστε κάθε αύριο θα είναι χειρότερο.

Ο κόσμος αυτός που κρύβει κάτω από τα φωτεινά λαμπάκια τη συνεχή υποβάθμιση των ζωών μας δεν μεταρρυθμίζεται - ανατρέπεται και δεν υπάρχει καμία έτοιμη λύση για την ανατροπή του.

Η αντιμετώπιση των συνθηκών και των συνεπειών που παράγει η λειτουργία της καπιταλιστικής μηχανής, είτε βρισκόμαστε σε περίοδο κρίσης είτε ανάπτυξης απαιτεί τη δημιουργία δομών αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας μεταξύ των καταπιεσμένων. Δομών που θα στηρίζουν συγκρουσιακές πρακτικές και ταξικούς αγώνες. Δομών που θα απαντάνε στη συλλογική ικανοποίηση των καθημερινών αναγκών της καθεμιάς και του καθένα μας.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ
Εργαζόμενοι-ες Άνεργες-οι από τις γειτονιές της μητρόπολης

31 Δεκέμβρη, Στουρνάρη & 3ης Σεπτεμβρίου. Παραμονή πρωτοχρονιάς. Γύρω στα 80 άτομα απαλλοτρίωσαν το σουπερμάρκετ Βερόπουλος. Τα τρόφιμα μοιράστηκαν στην πλατεία Εξαρχείων όπου άλλοι σύντροφοι από τη γειτονιά πραγματοποιούσαν χαριστικό παζάρι. Η αντίδραση του κόσμου θερμή. Μοιράστηκε το εξής κείμενο:

ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ

Στα πλαίσια της αλληλεγγύης ανάμεσα στους καταπιεσμένους και κόντρα στον καταναλωτικό ψυχαναγκασμό των ημερών, σήμερα 31/12/2011, απαλλοτριώσαμε αγαθά από το σούπερ μάρκετ «Βερόπουλος», στη συμβολή των οδών Στουρνάρη και 3ης Σεπτεμβρίου. Σκοπός η αναδιανομή τους σε συνανθρώπους μας, σε μια προσπάθεια να σπάσουμε το κλίμα κατάθλιψης όσων αισθάνονται μειονεκτικά αυτές τις «λαμπερές-άγιες» μέρες, και που δεν μπορούν να αγοράσουν ούτε τα βασικά αγαθά που τους χρειάζονται για να επιβιώσουν.

Η πράξη μας αυτή δεν μας κατατάσσει ανάμεσα στους προνομιούχους αυτού του κόσμου που μην έχοντας οι ίδιοι ανάγκη, βοηθάνε τους φτωχούς. Αναγνωρίζουμε τους εαυτούς μας ανάμεσα στα στρώματα των καταπιεσμένων που αρνούνται να κατασπαράξουν το διπλανό τους (ντόπιο ή μετανάστη) και περνάνε στην επίθεση, ενάντια στα αφεντικά που πλουτίζουν από το αίμα των από κάτω αυτού του κόσμου.

Υποδεχόμαστε το 2012, με λύσσα και ταξική συνείδηση και ευχόμαστε ατομικές και μαζικές απαλλοτριώσεις παντού.

9 Φλεβάρη 2012, Υμηττός. Πραγματοποιήθηκε απαλλοτρίωση σουπερμάρκετ και τα προϊόντα μοιράστηκαν σε παρακείμενη λαϊκή μαζί με προκηρύξεις που υπογράφονταν από «σαλταδόρους της διπλανής πόρτας».

11 Φλεβάρη, Πάτρα. Απαλλοτρίωση σουπερμάρκετ και μοίρασμα των προϊόντων σε παρακείμενη λαϊκή. Ήταν στο τριήμερο των απεργιών και των κινητοποιήσεων που κορυφώθηκαν στις 12 Φλεβάρη, τη μέρα της ψήφισης του 2ου μνημονίου, με το πρωτοφανές μαζικό και οργισμένο ξέσπασμα στους δρόμους της Αθήνας και άλλων πόλεων...

Κλείνοντας, σκοπός αυτής της έκδοσης είναι να συμβάλει στην ανάδειξη της σημασίας των συλλογικών απαλλοτριώσεων σουπερμάρκετ και στη διερεύνηση του ρόλου τους μέσα στην τρέχουσα κοινωνική πραγματικότητα. Με δεδομένη την ευρύτερη αποδοχή που χαίρουν, να διεκδικηθεί η εξάπλωσή τους καθώς και η διασύνδεσή τους με το πλήθος των εγχειρημάτων αγώνα που αναπτύσσονται αυτή την περίοδο.